

Hollandser dan wij

Hans van der Beek
Schuim

Wat opening OngekendBijzonder Festival
Waar Stadsarchief, Vignola
Wie Saskia Moerbeek, Halleh Ghorashi, Laura van Dolron, Bert de Vries, Emmy
Ferbeek, Inesa Jasarevic
Wanneer: zaterdag 12 april, 17.30 tot 19.00 uur
Drink en wijje TTT
Steer TTT
Hans spreekt een Amsterdamer

Inesa Jasarevic (Anne Frank Stichting) werd voor Ongekend Bijzonder geïnterviewd en ze deed zelf ook veldwerk. Naast haar Michel Langendijk (I) en Edo Barak, beiden ook verbonden aan het project.

Hans van der Beek

Saskia Moerbeek (stichting BMP), professor sociologie Halleh Ghorashi (Vrije Universiteit) en Frank Driessen (Stadsarchief) (vlnr).

Hans van der Beek

Stand-upfilosoof Laura van Dolron (m) gaf een optreden. Naast haar Bashi Cikuru en Dilek Karaağaçlı, beiden verbonden aan Ongekend Bijzonder.

Hans van der Beek

De delegatie van het Rijksarchief: Bert de Vries (directeur), Emmy Ferbeek (archiefbeheer) en Meino Schraal (evenementen) (vlnr).

Hans van der Beek

Theatermaker en actrice Marieke Dermul, Petra Ardai (Space) en Soraya Khushi Pasha, stagiaire bij Ongekend Bijzonder.

Hans van der Beek

Kunstenaar Teun Castelein bracht twee vluchtboten van Lampedusa naar Nederland. Ze worden onderdeel van het festival. Naast hem jurist Peggy de Jonge.

Hans van der Beek

HANS VAN DER BEEK

'Ik ben op mijn vierde naar Nederland gekomen. Die zin heb ik zó vaak uitgesproken. Ik hoor het mezelf gewoon zeggen.' "Van Sarajevo weet ik niet meer zoveel. Dat mijn ouders een heel grote kast

hadden en dat ik daar in wilde klimmen. En een keer bij mijn opa en oma in de bergen. Ze hielden bijen. Ik rende naakt rond en toen heeft een bij in mijn blote kont gestoken. Dat vond iedereen heel grappig."

"Geen oorlogsherinneringen, nee. Ja, één. Ook bij mijn opa en oma. We werden uit huis opgehaald en naar een veld gebracht. Er werden namen opgenoemd en toen werden de mannen en vrouwen gescheiden. Mijn vader was toen in Srebrenica. Een neef van mijn moeder moest wel de andere kant op. Ik weet nog dat het een chaos was. En het was heel warm, dat weet ik ook nog. We zaten in een vrachtwagen en vroegen om water. Het is een vage herinnering."

"We kwamen in Overijssel terecht, in Raalte. Dat was niet heel heftig. Ik wist wel: iedereen had het er altijd maar over hoe leuk het is om een vader te hebben. Vooral vaderdag was een big deal. Ik vond dat een beetje onzin."

"Toen ik zeven was, kwam mijn vader ook naar Nederland. De kinderen in de klas hadden op A3-papier hun handen met verf afgedrukt, als een welkom voor mijn vader. Ik weet nog dat ik dacht: waarom doen we dit? Mijn vader komt net uit Srebrenica en dan krijgt hij kinderhandjes van verf op papier. Wat moet hij nu denken? Ik heb het hem nooit gevraagd."

"Dat hij kwam vond ik niet per se prima. We moesten ook verhuizen naar een groter huis. Ik vond dat complete onzin. Het was wel even wennen."

"Op mijn achttiende kwam ik naar Amsterdam om te studeren. Ik voel me Nederlander. Ik heb nooit het idee gehad dat ik géén Nederlander ben. De laatste tijd pas. Dan gaat het over 'onze grenzen' en 'mijn land'. Wat geeft mij het recht daar een mening over te hebben? Ik ben ook komen inbreken."

"Ik hou van André Hazes. Mijn vrienden maken me vaak belachelijk: jij bent Hollandser dan wij. Ik hou ook heel erg van Marco Borsato, maar schrijf dat maar niet op."

Inesa Jasarevic (Bosnië, 1987)
vertelt het tijdens een wijntje.

Haar levensverhaal is samen met dat van 247 andere vluchtelingen vastgelegd. Ze worden als oral history overgedragen aan het Stadsarchief. De verhalen vormen de basis van het Ongekend Bijzonder Festival dat tot juni duurt.